

Fra: Hanne Lykke [mailto:hannelykk@gmail.com]

Sendt: 9. februar 2010 22:25

Til: min@inm.dk; Per Bisgaard; Pernille Vigsø Bagge; Karen Johanne Klint; Jesper Langballe; Simon Emil Ammitzbøll; Charlotte Dyremose; Bente Dahl; Per Clausen

Emne: Uforståelig og utidssvarende lovgivning - fastholdelse af sognebånd

Kære Minister og Folketingets kirkepolitiske ordfører

20. juni 1788 blev stavnsbåndet ophævet – desværre kan man ikke fortælle den samme gode historie om sognebåndets ophævelse.

Her i dag, 9. februar 2010 fik min kommende ægtefælle og jeg afslag på at benytte en nabokirke der ligger omkring 200 meter væk fra den kirke som jeg er døbt og konfirmeret i. En kirke der den dag vi ønsker vielsen, er optaget af en lang række andre kirkelige handlinger.

Et afslag der alene er begrundet i min manglende tilknytning til denne kirke.

Det er os fuldkommen ubegribelig at man i dagens Danmark – i et moderne samfund hvor man politisk ønsker størst mulig fleksibilitet af både samfund og borger – et samfund hvor man ønsker at fremme borgerne frie valg – et samfund hvor man ønsker fornyelse, regelforenkling og afbureaukratisering – et samfund med nye familiemønstre som knytter bånd og samhørighed på tværs af geografier – Et samfund hvor mobiliteten er høj og forsæt øges – her vælger man at opretholde til tilhørsforhold til et bestemt sogn alene begrundet i en bestemt adresse på et givent tidspunkt. Det virker håbløst forældet helt ude af trit med det det samfund vi har skabt.

Den danske folkekirke – ja hvem tilhører denne - svaret er nok ikke entydigt men den tæller i hvert fald knap 4.5 mill. medlemmer og som har ladet sig repræsentere af et menighedsråd.

Det må være muligt politisk at skabe vilje og vej til fornyelse og forandring der kan i mødekomme borgernes behov for at foretage et frit valg hvor man ønsker sin vielse.

Der foretages godt 14.000 vielser i Danmark – og det kan selvfølgelig ikke udelukkes at hvis sognebåndet helt blev opløst så vil det kunne betyde at enkelte kirker af forskellige årsager, blev ”de fortrukne”. Det vil selvfølgelig påfører disse kirker og dens ansatte en uforholdsmæssig stor arbejdsbelastning, som der i givet fald skulle kompenseres fra i form af ”pengene følger borgeren” – brugerbetaling – udligning eller forskellige kombinationsmuligheder.

Når det har kunnet lade sig gøre på et så stort serviceområde som hospitalsvæsenet så kan det nok også lade sig gøre i forhold til folkekirken.

Afslutningsvis skal det lige nævnes at vi, under hensyntagen til den øgede belastning af kirken, faktisk selv tilbød at betale evt. meromkostninger der var forbundet med kirkens ulejlighed denne dag.

I håb om at andre fremover vil få den mulighed og glæde at kunne blive viet i den kirke som man af private og familiemæssige årsager måtte ønske. Bevæggrunde som meget vel også kunne have afsæt i at imødekomme svagelige og funktionshandicappede familiemedlemmer og venner.

Med venlig hilsen

Hanne Lykke
Gudenåvej 24
8850 Bjerringbro